

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 634/2025
29.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Ђура Мади, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 487/24 од 25.09.2024. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 487/24 од 25.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу – Судска јединица у Кули П2 503/2023 од 27.06.2024. године усвојен је тужбени захтев и одређена мера заштите од насиља у породици па је забрањено туженом да се приближава тужиоцу на удаљености мањој од 200 метара, да приступа у простор око места становања тужиоца на удаљености мањој од 200 метара и да на било који начин даље узнемирава тужиоца, те је наложено туженом да се уздржи од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиоца, под претњом принудног извршења. Одређено је да ће мере заштите од насиља у породици трајати једну годину дана изрицања а могу се продужити све док не престану разлози због којих су одређена. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 487/24 од 25.09.2024. године, одбијена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Врбасу – Судска јединица у Кули П2 503/23 од 27.06.2024. године потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда одредаба ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је отац тужиоца (рођен 1973. године). Тужилац живи у породичној кући на адреси улица ... број .. у ..., са мајком, супругом, сином, снајом и унуком. Тужени и мајка тужиоца живели су и радили у Немачкој док је тужилац одрастао са баком. Након пензионисања тужени је повремено долазио и боравио у породичној кући у ... а односи између парничних странака су од раније поремећени и додатно су се погоршали након што је тужени свој сувласнички удео на породичној кући поклонио тужиоцу. Мајка тужиоца у судском поступку је исходовала правноснажну одлуку којом је утврђено да има удео од 43% на породичној кући. Тужени је 2020. године покренуо судски поступак ради раскида уговора о поклону али тај поступак још није окончан. На предметној кући тужени има право плодоуживања. Након учињеног поклона тужени је редовно почео да тражи новац од тужиоца јер он живи у његовом објекту, почео је да шаље поруке којима тражи новац. Тужилац му је једном приликом дао 800 евра и још три пута по 1.000 евра. Након што му је пре три године послао поруку да му врати ланчић који му је поклонио или да му да 3.000 евра да не би долазио да окрвави руке тужилац је престао да даје новац туженом при чему је тужени слао поруке којима је претио да ће доћи да запали кућу. Дана 21.07.2021. године у 15 часова тужилац је обавестио дежурног радника ПС Кула да има проблема са својим оцем од кога је добио део породичне куће али да од тада нема мира. Отац стално захтева да му се врати неки новац, да му исплаћује 200 евра месечно или да му да 2.400 евра годишње а да ако то не учини доћи ће и окрвавити руке. На основу процене ризика туженом је изречена једна хитна мера – привремена мера забране да контактира тужиоца и прилази му у трајању од 48 сати, а по предлогу ОЈТ у Врбасу решењем Основног суда у Врбасу – Судска јединица у Кули продужена је хитна мера за још 30 дана почев од 23.07.2021. године са истеком од 22.08.2021. године. Дана 16.12.2021. године тужилац је ПС Кула пријавио да га тужени путем телефона узнемирава. Тужени дуги низ година има проблема јер је психички оболео и леčio се у Немачкој. Пријава од стране тужиоца према туженом уследила је и 30.05.2022. године. Дана 16.10.2023. године тужени је дошао испред куће тужиоца и покушао да уђе али је капија била закључана. Супруга тужиоца је позвала тужиоца и обавестила га да се тужени налази испред капије и да виче. Тужилац је позвао полицију. Тужени је инсистирао да уђе у кућу говорећи да је иста његова. Тужилац му то није дозволио а тужени је почео да псује „мајку кржаву“ и да му прети. Почео је да вређа ћерку тужиоца да говори да је курва, те је плунуо тужиоца, кренуо ка њему да се са њим физички обрачуна али га је спречила патрола полиције која је стигла у међувремену. Пре овог догађаја тужени је послао тужиоцу поруку тражећи му 2.000 евра јер му наводно тај износ дугује, на коју поруку тужилац није одговорио.

У току поступка прибављен је стручни извештај Центра за социјални рад Кула од 23.01.2024. године. У извештају је констатовано да је тужилац више година жртва психичког насиља од стране туженог па имајући у виду чињеницу да се тужени пред

полицијом покушао обрачунати са тужиоцем закључено је да постоји процена да психичко насиље прерасте у физичко насиље. Тужилац се осећа угрожено, брине за своју безбедност и безбедност своје породице. Његови механизми да одрже рационалну контролу и смиреност почињу да слабе. Постоји висок ниво од ризика насиља у породици и Центар за социјални рад је истакао да је неопходно изрицање предложених мера на период од годину дана.

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од одредбе чл. 197. и 198. Породичног закона првостепени суд је одредио меру заштите од насиља у породици закључивши да у радњама туженог постоји понашање које у смислу члана 197. Породичног закона представља насиље у породици а што оправдава изрицање такве мере а како код тужиоца такво понашање туженог изазива природан страх. Узнемиравање поприма карактер прогањања и ремети мир и спокојство тужиоца и његове породице.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда налазећи да је у току првостепеног поступка правилно и потпуно утврђено чињенично стање и да је одлука донета у складу са цитираним прописима чл. 197. и 198. Породичног закона. Ово имајући у виду да је тужени испољио упорност у понашању које има обележја насилничког понашања према тужиоцу а при чему је тужилац ангажовао више механизма заштите од насиља у породици али је тужени прекршио изречене хитне мере. Правилно је закључено да је стручни налаз и мишљење Центра за социјални рад указало на добру анализу да постоји висок ниво ризика насиља у породици те да је правилно закључио првостепени суд да је у конкретном случају неопходно и оправдано одређивање мере заштите од насиља у породици, па је потврдио првостепену одлуку налазећи да постоји сврсисходност изрицања такве мере заштите од насиља у породици.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Одредбом члана 197. Породичног закона предвиђено је да је насиље у породици у смислу овог закона понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Ставом 2. цитираног члана одређено је шта се нарочито сматра насиљем у породици. Према члану 198. Породичног закона прописано је да против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице. Ставом 2. тачка 3. цитираног прописано је да мере заштите од насиља у породици између осталог јесу и забрана приближавања члану породице на одређеној удаљености (тачка 3) забрана приступа у простор око места становања или места рада члана породице (тачка 4) и забрана даљег узнемиравања члана породице (тачка 5). Изведеним доказима је несумњиво утврђено да је у конкретном случају постојало насиље у породици да тужени показује одређени степен агресивности, да је раније туженом изрицана хитна мера – привремена мера забране да контактира тужиоца и прилази му у трајању од 48 сати, а по предлогу ОЈТ та хитна мера је продужена за још 30 дана. Све то није дало резултате у погледу корекције понашања туженог па му нижестепени судови правилно закључио да је изрицање мере заштите од

насиља на период од годину дана оправдано. Узнемиравање од стране тужиоца поприма карактер прогањања што логично код тужиоца изазива осећај страха, ремети његов мир и спокојство, као и мир и спокојство његове породице.

Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке. Наводи да је дошао у ... са намером да преспава, не може оправдати његово понашање. Ово посебно имајући у виду да се тужени раније понашао безобзирно и агресивно. Изведено је довољано доказа у погледу правилности оцене да ли треба изрећи меру заштите од насиља у породици или не па накнадно и додатно прибављање извештаја Центра за социјални рад у Кули, није било неопходно.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић